

Nr 555

Av herr **Harmansson m. fl.**, om *bättre avskrivningsmöjligheter för växthus.*

(Lika lydande med motion nr 691 i Andra kammaren)

Den svenska trädgårdsnäringen får i flera avseenden arbeta under mera ofördelaktiga betingelser än odlarna i länder som exporterar trädgårdsprodukter till vårt land. Man har t. ex. mindre gynnsamma klimatiska förhållanden och högre arbetskostnader. För att kunna hävda sig i konkurrensen med utländska trädgårdsprodukter har vårt lands trädgårdsodlare sökt modernisera sina företag i största möjliga utsträckning. Detta kan bl. a. ske genom att uppföra nya och ändamålsenliga växthus. Tyvärr är det emellertid så, att den svenska skattelagstiftningen i fråga om avskrivningsregler för växthus är avsevärt ofördelaktigare än den som gäller i Danmark, Holland och ett flertal andra trädgårdsexporterande länder. Detta innebär att vårt lands trädgårdsodlare belastas med ytterligare en negativ konkurrensfaktor utöver dem som klimatiska förhållanden och högre arbetskostnader skapar. Enligt vår åsikt bör det vara en angelägen uppgift för de svenska statsmakterna att på allt sätt tillse att den inhemska trädgårdsodlingen inte i onödan ställes i ett sämre konkurrensläge gentemot utländska trädgårdsföretag, som exporterar sina produkter hit. De svenska avskrivningsreglerna för växthus bör därför snarast möjligt göras likvärdiga med dem som tillämpas inom andra länder.

Växthus betraktas enligt den svenska skattelagstiftningen som byggnader. Så är fallet även i Danmark, Norge och Finland. I samtliga dessa länder tillämpar man emellertid för den skattskyldige avsevärt förmånligare avskrivningsregler. Som exempel kan Danmark tas. Där tillämpar man sedan den 1 januari 1958 för växthus och andra ekonomibyggnader dels fasta avskrivningar med 5 procent om året och dels extra avskrivningar. De sistnämnda får företas under en period av tio år fr. o. m. det år då växthuset uppfördes. Extraavskrivningen får uppgå till två femtedelar av byggnadskostnaden, och det årliga beloppet för extraavskrivningen får den skattskyldige välja från 0 till 10 procent av den totala byggnadskostnaden. Det är således möjligt att på detta sätt utnyttja hela extraavskrivningen inom loppet av fyra år, men man kan också utsträcka den till tio år.

Vad det gäller övriga tre femtedelar av kostnaden för växthuset skall man

för dessa tillämpa den fasta avskrivningsprocenten, som för själva växthuset är 5 procent. I Danmark är det således möjligt att avskriva ett växthus på 12 år. Har man där uppfört ett växthus för en kostnad av 50 000 kronor, kan två femtedelar därav eller 20 000 kronor "extraavskrivas" under loppet av de tio första åren. De återstående 30 000 kronorna skall avskrivas med 5 procent om året, i detta fall alltså med 2 500 kronor årligen. Man kan alltså helt avskriva växthuset på 12 år.

Som torde framgå av det anförda tillämpar man i Danmark betydligt generösare avskrivningsregler för växthusanläggningar än i vårt land. Även i Holland och ett flertal andra länder tillämpas en lika snabb avskrivningsmetod. Enligt vårt lands lineära avskrivningssystem brukar växthus som regel avskrivas med 5 procent per år, vilket innebär hel avskrivning först efter 20 år. Vi anser för vår del att man i Sverige inte tillräckligt beaktat att materialet i växthus alltid är utsatt för stora påfrestningar, såväl utifrån som inifrån. Utifrån genom skiftande väderleksförhållanden och inifrån på grund av hög luftfuktighet, som påskyndar rostning av järnkonstruktionen, rör, bultar, spikar o. d. samt skapar gynnsamma förutsättningar för rötsvampar i trävirket.

Framför allt måste man emellertid beakta växthusens ekonomiska livslängd. Som framgår bl. a. av utskottsutlåtanden över under senare år framställda riksdagsmotioner om förbättrade avskrivningsmöjligheter, råder ju allmän enighet om att en byggnads ekonomiska livslängd skall beaktas vid avskrivningarna. För växthusens vidkommande är detta förhållande i särskilt hög grad uppenbart. Yttre förhållanden, t. ex. import av trädgårdsprodukter, kan tvinga många odlare att snabbt övergå till andra produkter, som kräver växthusanläggningar av annan konstruktion och utformning. Genom den snabba tekniska utvecklingen på växthusbyggnadsområdet blir växthus under en relativt kort tidrymd otidsenliga och orationella ur såväl odlingsteknisk som arbetsmässig synpunkt. Dessa synpunkter måste beaktas såsom skett i t. ex. de danska och holländska avskrivningsreglerna för växthus.

Då det i ett hårdnande konkurrensläge är både omotiverat och orättvist att de svenska trädgårdsodlarna skall ha så avsevärt sämre avskrivningsregler för växthus än vad som regelmässigt tillämpas i andra länder, vill vi föreslå att detta missförhållande ändras efter skyndsamt utredning. En sådan borde också enligt vår uppfattning lätt kunna ske genom samverkan mellan allmänna skatteberedningen och trädgårdsnäringsutredningen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära en skyndsamt utredning för att skapa bättre avskrivningsmöjligheter för växthus.

Stockholm den 26 januari 1964

Herbert Hermansson

Ivan Svanström

Harald Pettersson

Ferdinand Nilsson
i Kungsängen